

BALOG MIKLÓS
GERZSENYI SÁNDOR

ELSŐ KÉVE

KIADJA
A BAPTISTA EGYHÁZ
BUDAPEST

ESTERHÁZYI A 1980

MINDEN KIADÁS JOGA FENNTARTVA

BALOG — GERZSENYI
ELSŐ KÉVE

Kiadja:
A Magyarországi Baptista Egyház

ISBN 963 00 0303 1

Felelős kiadó: Laczkovszki János
Lektor: ifj. Almási Mihály
Példányszám: 2500
Engedélyszám: ÁEH 25 000/1980.
Széchenyi Nyomda, Győr, 80. K-880
Felelős nyomdavezető: Nagy Iván
A borító- és kötéstervet készítette: Pap Klára

ELŐSZÓ

Megtisztelő feladat számomra, hogy Balog Miklós és Gerzsenyi Sándor új verseskötetéhez ajánló sorokat írjak.

A versek magukért beszélnek, s a szerzők sem szorulnak bemutatásra. Ennek ellenére is hasznos lehet a kötet anyagának tanulmányozása előtt néhány megjegyzést tenni akár a versek, akár a szerzők vonatkozásában.

Balog Miklós miskolci lelkipásztor. Az 50-es évek közepétől jelentkezik ún. hívő versekkel. A hangnem- és témaváltás megtérésével magyarázható. Így vall erről életrajzában: „Egyetemi tanulmányaim közben meggyőződéses ateistává váltam. Hívő szüleimet annyira megtagadtam, avultnak tartott világnézetük miatt, hogy volt olyan nyári szünet, amelyben baba sem mentem meglátogatni őket. Erősen sportoltam, mint ökölvívó, s ez a sportág nem a szelídséget szította bennem, bár Jézus hívő szava többször érintette a szívemet.”

Betegség, műtét, szerelmi csalódások után döntött Jézus Krisztus mellett. Elfogadta az Úr szolgálatra hívását is.

„Megtérésem – írja – nemcsak az örök élet reménységével és valóságával áldott meg, hanem jelenvaló, földi életemet is nyugodtabbá, békességesebbé tette. Isten újjászült drága Szentlelke által. Lányokat bálványozó szerelmes versek helyett Istent dicsőítő ritmusok születtek szívem ujjongó búrjain!”

Közösségünk tagjai régtől fogva ismerik és szeretik Balog Miklós verseit. Ez a kötet verstermésének legjavát tartalmazza.

Gerzsenyi Sándor pécsi lelkipásztor nem kevésbé ismert. Prédikátorcsaládból indult a szolgálat útjára. Irodalmi életünknek közel negyedszázada egyik kiemelkedő irányítója. 1962-től a Békebírnök munkatársa. Verseket 1956 óta publikál. Így vall önmagáról:

„Elsősorban lelkipásztornak tartom magam, és csak azután újságírónak és költőnek. Legjobb verseim a próbák, csalódások

és keserűségek között születtek. Ezért van, hogy mostanában kevesebbet írok. (Nem kívánok neki újabb próbákat, hanem azt, hogy csalódások és keserűségek híján is írjon!) Soba nem az volt a célom, hogy szavalják verseimet. Zárkózottságomat akartam feloldani az írásaimmal, és szerettem volna eloszlatni azt a tévhitet, hogy a lelkipásztor valami extra lény! Boldog lennék, ha a kötet olvasása közben néhány baptista hittestvérem a barátságába fogadna. Legfőbb célom; meggyőzni az embereket afelől, hogy Isten mérhetetlen szeretettel szereti őket. Hívőnek lenni annyi, mint elfogadni és továbbadni Isten szeretét!”

A szerzőket nem az a szándék vezeti, hogy verseik válogatás nélkül bekerüljenek a gyülekezeti szolgálatok közé. Biztos vagyok abban, hogy minden vers tanulságos, de abban is, hogy nem mind szavalható istentiszteleteken. Nem sokféle szempontból átfésült és minden vers tekintetében előadásra szánt „kanonizált” kötet van tehát a kezünkben, hanem két lelkipásztor-szerző versei, melyeknek legnagyobb része természetesen előadható, azonban szükséges a helyi gyülekezeti viszonyok bölcs mérlegelése.

A szerzők teológiailag sem igénylik, hogy az olvasó mindenben egyetértsen velük, nem kívánnak valamiféle új „tant” képviselni, főleg nem rákényszeríteni vélekedésüket másokra, egyszerűen saját nézeteiknek adnak hangot.

Úgy vélem, hogy különösen értékes versekkel gazdagodik közösségünk e kötet jóvoltából. Kívánom a szerzőknek, hogy majdani verseik újabb „kévéjét” hamarosan ajánlani lehessen az olvasóknak. Kívánom, hogy a lelki vetést és aratást szolgálja ez „Első kéve”! Az olvasóknak pedig, hogy Isten örök Igéjének fényében olvassák és szavalják e verseket egymás építésére és Isten dicsőségére.

IFJ. ALMÁSI MIHÁLY